

۱۵۱- نزد ملتزم « بین حجرالاسود و کعبه »

امام صادق علیه السلام فرمود: علی بن الحسین علیه السلام هرگاه به ملتزم می‌رسید می‌گفت:

اللَّهُمَّ إِنَّ عِنْدِي أَفْوَاجًا مِنْ دُنُوبٍ، وَأَفْوَاجًا مِنْ خَطَايَا، وَعِنْدَكَ أَفْوَاجٌ مِنْ رَحْمَةٍ، وَأَفْوَاجٌ مِنْ مَغْفِرَةٍ، يَا مَنْ اسْتَجَابَ لِابْتِغَاثِ خَلْقِهِ إِلَيْهِ إِذْ قَالَ: ﴿أَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمٍ يُبْعَثُونَ﴾، اسْتَجِبْ لِي، وَافْعَلْ بِي كَذَا وَكَذَا.

خداوندا! مرا انبوهی از گناه و انبوهی از لغزش است و ترا انبوهی از رحمت و انبوهی از مغفرت، ای آنکه مستجاب کردی دعای دشمن‌ترین خلقت (شیطان) را، آنگاه که گفت: مرا تا روز رستاخیز مهلت ده. دعایم را مستجاب گردان.